

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Christum electis suis, luctum, dolores, angustias, hæreditatis nomine reliquisse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

tis nostræ domicilium devenisset, diuq; fores pulsans non audiretur, quòd & domestici somno sopiti essent, & domus à janua longè distaret; coactum esse multo tempore præstolari ad januam, cum etiam cælo nix multa decideret. Istam autem & longam, & intempestivam expectationem, confirmabat ipse postea, non modò sibi non molestam, sed etiam jucundam accidisse, cum animo suo reputanti; quòd veluti principibus viris volupe est, feram aliquam stimulis & arundine in arena aut circo agitare: ita DEUM crederet id temporis, dum mollibus se petit nivium globis, ex hoc quasi ludo aliquod de se oblectationis argumentum sumpsisse.

L. 2. vit. c. 12.

In quem ferè sensum & illa incidit comparatio, quã ipse Christus aliquando usus est apud S. Gertrudem, cum diceret: Quemadmodum fera venatu agitata, quàm domesticum animal, acceptior esse solet; quòd illius caro tenerior sit esuq; jucundior: ita cordis affecti & variè exerciti munus, sibi longè esse acceptissimum.

l. 3. c. 58.

Sed neque hinc denique abludit; quòd S. Clara, B. Fratrem Juniperum, ex primis S. Francisci Sodalibus, mundi suiq; contemptorem egregium, solebat Christi jocularorem seu ludionem appellare; quòd is ludicris in speciem actionibus, sed cum vero sui despectu ac seria vexatione conjunctis, jucundos de se ludos voluptatisq; materiam Christo præberet.

§. 2.

Christum electis suis luctum, dolores, angustias, hereditatis nomine reliquisse.

Denique ad pium ac fructuosum in malis nostris solatiũ valere potest & hæc non vana cogitatio:

Afflictiones atque ærumnas hujus vitæ, esse Christianorum patrimonium, & hereditatem electis suis à Christo moriente transmissam. Pulchrè siquidem S. Cyprianus, vel

vel quisquis est autor sermonis illius de Cœna Domini, B. deles appellat Crucifixi hæredes: admonens, ut inter celebranda divina mysteria, instar pecudis findentis unguam, & ruminantis, passionem ac mortem Domini in mentem revocemus: ut *semper*, inquit, *passio sit in memoria, nec timeant Crucifixi hæredes mortis supplicia.* Et verò quid hæreditatis nomine nobis in hoc mundo relinquere potuit Crucifixus, nisi ea bona quæ ipse possedit moriens; nempe spinas, clavos & vulnera; dolores, inquam, & opprobria crucis suæ? Ut jam appareat, quàm rectè (uti supra vidimus) B. Angela Fulginienfis, suos in Christo filios, spiritali quodam testamento hæredes instituens, sic edixerit: *Relinquo vobis totam hæreditatem meam, quæ etiam Christi JESU est, scilicet pauperiam, dolorem & despectum, vitam videlicet Christi: illud etiam supremum adiciens; dubitandum non esse, quin, qui in hac vitâ hæreditatem hanc adierint, in futuro sæculo æternæ vitæ hæreditatem accipiant.*

Hæc igitur omnis est in præsentî Christi sectatorum hæreditas, egestas, dolores, opprobria. Nam his opposita, in quibus mundus ita se amat, opes scilicet, delicias, honores, nec Christus admisit, nec suis promisit: sed scilicet hujus sæculi, ut partem ipsorum propriam (quando et ipsi hæreditate, tamen si damnosa gaudent & contenti sunt) lubens volensq; dereliquit. Eorum certè vox illa est in Libro Sapientiæ, eo se nomine invicem adhortantium, ad fruendum bonis, quæ sunt: vino pretioso, unguentis, rosis, &c. atque ad carpendum florem temporis, & signa lætitiæ ubique relinquenda: *quoniam* (inquiunt) *hæc est pars nostra, & hæc est fors.* Unde ad suos Christus, divertam, utrorumq; partem ac sortem indicans: *Mundus gaudet* (inquit) *vos autem contristabimini.* Et verus Christi discipulus S. Augustinus: *Animadvertat quisquis delicias hujus sæculi quarit in nomine Christiano, intrinsecò esse beatitudinem nostram.*

Sap. 2.

Joann. 16.

nostram. Nam extrinsecus maledicta, persecutiones & detra- De serm. in monte l. 1. c. 5.
 ctiones promittuntur: de quibus tamen magna merces est in
 caelis, &c. Habet quippe Christus Dominus noster in

regno Patris sui meliorem & manentem substantiam; in-
 cuius etiam coelestis patrimonij partem iisdem nos tabulis
 vocatur. Verumtamen, quod Romanis Legibus olim di- L. 1. § 2. L. si solus. ff. de acq. vel om. her.
 ligenter cautum est; ne cui tota delata est hæreditas, pro
 parte hæres esse, & pro parte hæreditatem repudiare possit:

hoc idem obtinet in præfenti; ut nisi eam quæ hîc nobis of-
 fertur hæreditatis partem adierimus, non possimus illam,
 quæ in cælo nos manet, cernere, attestante hoc Apostolo,
 dum dicit: *Hæredes quidem DEI, cohæredes autem Christi: Rom. 8.*

Si tamen compatimur, ut & conglorificemur. Et facit illa tan- Soliloq. c. 22
 quam divini Juris Regula, quam tradit S. Augustinus, & a-
 lij: *Non potest quis hîc & in futuro gaudere; sed unum necesse*

est ut perdat, qui alterum voluerit possidere. Juxta ac si dice-
 ret: non possumus pro parte capere hæreditatem Jesu Chri-
 sti, volendo scilicet in altero sæculo cum illo gaudere; &
 eam pro parte repudiare, nolendo nimirum in hoc sæculo
 cum illo dolere: sed delata nobis successio, aut integra no-
 bis adenda est, aut ex toto omittenda. Præsertim autem,
 si attendimus, portionem illam hæreditatis coelestis, non
 purè nobis aut absolutè deferri, sed eo seu modo seu condi-
 tione adjecta, quam expressit Apostolus: *Si tamen com-* Luc. 24.
patimur, &c. cum neque ipse DEI Filius illam gloriæ hære-
 ditatem, nisi eo modo adire potuerit: *Oportuit (inquit) pati*
Christum, & ita intrare in gloriam suam.

Habes igitur in rebus adversis, quas multas necesse est
 humana in vita, & præsertim piè in Christo vivere volenti-
 bus, obtingere, quâ animi tui ægritudinem aliqua ex parte
 sanare, & te ipsum solari cogitatione possis. Paupertas pre-
 mit, dolores ingruunt, ignominia appetis? Atqui hoc
 proprium Christiani hominis patrimonium est, & luculen-
 ta.

ta hereditas tibi à Crucifixo delata. At grave, acerbum, infuetum, atrox, & intolerabile est malum quod pateris. Illud igitur aspicias complecterisq; veluti pretiosum cimelium in amoris pignus, tibi privatim ac propriè à Christo moriente relictum. At te miseriam, te ærumnæ premunt omnès, ut nemo quisquam perinde ac tu afflictus oppressusq; videri possit? Est proinde jam quod tibi gratuletur, ut cui, *Gen. 48.* tanquam dilecto præ cæteris (ut olim Josepho) portio major paternæ hereditatis obvenit.

Denique in omni afflictione, sic cum animo tuo situe: præsentis mali patientiam esse quandam velut anticipationem præsumptionemq; hereditatis cælestis: & hanc hereditatis Crucifixi partem, spe reliquæ brevi usurpanda, lubens gaudensq; apprehende.

CAPVT XX.

Duplici ratione ostenditur, quàm homini justo chara esse debeant præsentis vitæ tribulationes.

Duas sibi affines meditationes illigamus in hoc capite, quæ pium hominem possint afflictum erigere, & urgentium malorum nonnihil demitigare acerbiteratem. Altera justos ipsos considerat tanquam pretiosos lapides, quos afflictionum ac tribulationum malleo tundi, exculpi, & variè conformari oporteat, quo demum evadant idonei ad construendam exornandamve Jerusalem cælestem. Altera, ipsas afflictiones ut cæli margaritas aspicit; quarum pretium mundus ignoret, sed ijs solis exploratum sit, quibus Deus incerta & occulta sapientiæ suæ manifestaverit.